

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6027/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 111/20 од 07.10.2020. године, на седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 111/20 од 07.10.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 111/20 од 07.10.2020. године.

Образложење

Основни суд у Чачку, пресудом Прр1 234/19 од 04.11.2019. године, обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року потраживање чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст 3/06 од 14.05.2007. године, у износу од 246.462,19 динара, са законском затезном каматом од 10.05.2019. године, као дана подношења тужбе до коначне исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на досуђени износ из става првог изреке пресуде плати законску затезну камату од 14.05.2007. године, као дана усвајања закључка о листи потраживања до 09.05.2019. године (став други изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења (став трећи изреке).

Виши суд у Чачку, пресудом Гжрр 111/20 од 07.10.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Чачку Прр1 234/19 од 04.11.2019. године, у ставу првом и трећем изреке (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев тужене за досуђење трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. У ревизији је између осталог указала и уз ревизију приложила одређене одлуке и то Уставног суда Уж 1420/2011 од 28.11.2013. године и Уж 2195/2011 од 26.03.2014. године и Европског суда за људска права.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Наиме, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 10.05.2019. године. У уводу првостепене и другостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 246.462,19 динара.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога, како је одредбом члана 467. ЗПП прописано да ако одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона и овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, то ревизија тужене није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**